

IVASKOVICS JÓZSEF

INDIÁN ÉNEK

Megzenésített versek

Intermix Kiadó

Credo Alapítvány

2006

Kárpátaljai Magyar Könyvek

147.

Készült
a Magyar Köztársaság Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma
támogatásával

© Ivaskovics József, 2006

Intermix Kiadó

Felelős kiadó: Dupka György

Szerkesztő: Nagy Zoltán Mihály

Szerkesztés, kottagrafika, szedés, tördelés, képfeldolgozás: I-Press

Budapesti képviselő: H-1011 Budapest, Hunyadi János u. 5.

Készült a Borneo kft. nyomdájában

ISBN 963-86626-6-2

ISSN 1022-0283

IJ052

SÍK SÁNDOR *verse*

musical score for the first system of Franz Schubert's "Lento" (D. 946). The score is in 3/4 time, key of B-flat major. It features a piano (p) part with a melodic line and a harp part with a rhythmic accompaniment of eighth notes. The tempo is marked "Lento" and the dynamics include "poco a poco cresc."

[illegible]

The musical score for 'The Rose Tree' is presented in a multi-staff format. The top staff is a vocal line in G major (one sharp) and 4/4 time, featuring a melody with eighth and sixteenth notes. Below the vocal line is a guitar accompaniment consisting of two staves. The upper guitar staff uses a simplified notation with 'x' marks to represent fretted notes. The lower guitar staff shows the full chordal accompaniment with block chords and individual notes. The score is divided into four measures, each beginning with a measure rest and a '9' indicating a nine-measure phrase. The bottom staff is a bass line in G major, providing a harmonic foundation with block chords and single notes.

13

13

13

Hogy

17

17

17

meg-volt min-dig a min-den-na-pim és nem gyűj-töt-tem más-nap-ra va-lót, há - la le - gyen. Hogy

21

21

21

min-dig ju - tott kút ga-ra-som ad-ni, és ma-gam-nak nem kel - lett kő-re-get - nem, há - la le - gyen. Hogy

25

25

ér-te-nem a-da-tott má-so-kat. és nem kel-tett sir-nom, hogy meg-ért - se-neck. há - la le - gyen. Hogy a

29

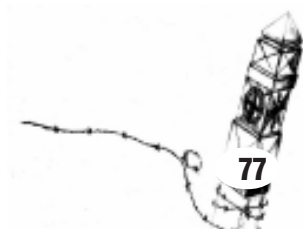
29

si-rök-kal sir - ni jól v-sott, és nem ne-vet-tem min-den ne-vé-tő - vel. há - la le - gyen.

33

33

há - la le - gyen.

37

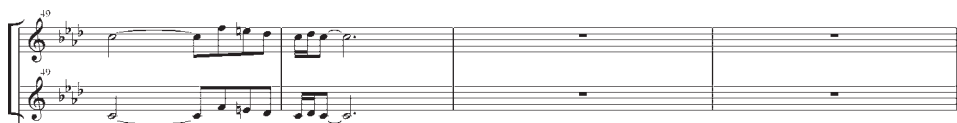
37

41

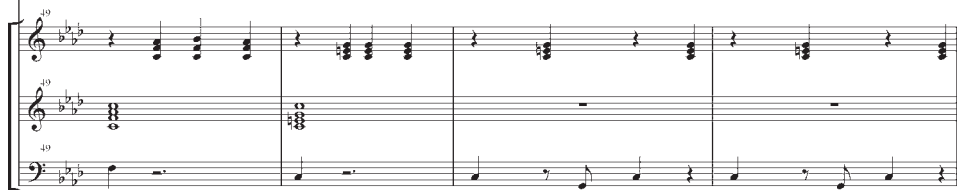
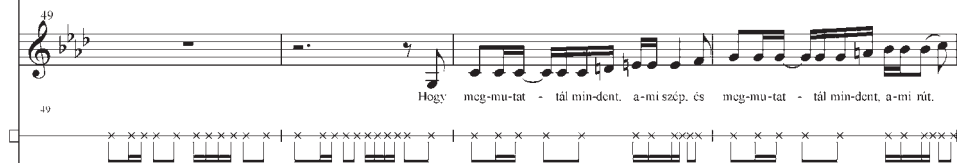
41

45

45

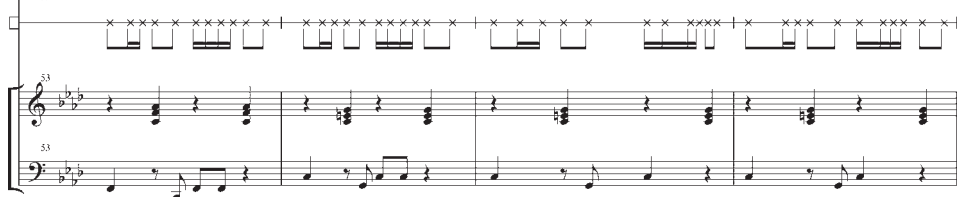

Hogy meg-mu-tat - tál min-dent, a-mi szép, és meg-mu-tat - tál min-dent, a-mi rít.

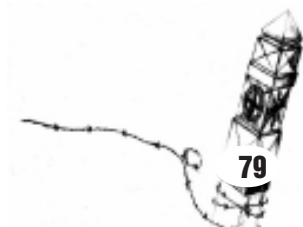
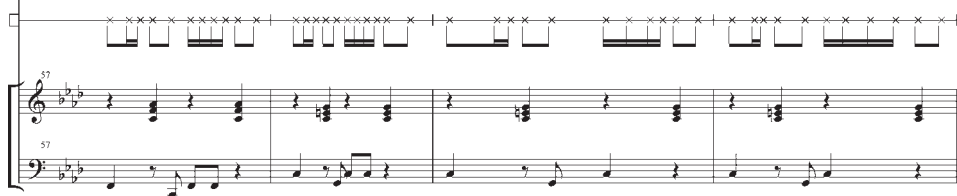
há - la le - gyen.

Hogy bol-dog-gá tott min-den, a-mi szép, és a-mi rít, nem tett bol-dog-ta-lan-ná.

há - la le - gyen.

Hogy so-ha-sem fél-tem a sze-ret-től és sze-ret-het-tem, a-kik nem sze-ret-tek.

61

há - la le - gven. há - la le - gven.

61

65

65

69

69

73

73

73

73

73

77

77

77

77

77

Hogy

81

81

81

81

81

a - kik szo - ret - tek, sze - pen szo - ret - tek, és hogy nem kel - lett nem szo - pen szo - ret - nem, há - la le - gyen. Hogy

85

a-mim nem volt, nem ki-ván - tam, és so-ha-sem volt e-lég, a-ki vol-tam, há - la le - gyen. Hogy

85

89

em-ber le-het-tem ak-kor is, mi-kor az em-be-rek nem a-kar-tak em-be-rek len-ni, há - la le - gyen.

89

93

há - la le - gyen. Hogy meg-tart-hat-tam a hi-tet, és meg-fut-hat-tam a ki-csik fu-tá-sát, és

93

97

fut-va fut - ha-tok az Ér-ke-ző e-lé-s tán nem kell a vá-ros - ba men-nem a lám - pá - som - ba o - lój - ért. há - la le -

97

97

97

97

101

gyen! Hogy tog-nap azt mond-hat-tam: úgy le-gyen! és ma is ki-ált-ha-tom: úgy le-gyen! és hol-nap és hol-nap-u-tán és az-u-tán is

101

101

101

101

105

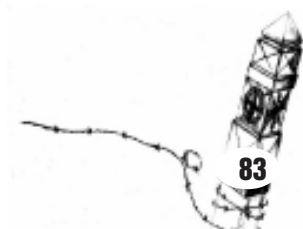
a-ka-rom é-ne-kel - ni: úgy le-gyen! - há - la le - gyen. U - ram! há - la le -

105

105

105

105

109

109

109 gven! há - la le - gven, U - ram! há - la le -

113

113

113 gven! há - la le - gven, U - ram! há - la le -

117

117

117 gven! há - la le - gven, U - ram! há - la le -

117

117

117

121

gven! há - la le - gven. U - ram! há - la le -

há - la há - la le - gven, há - la

121

121

125

gven! há - la le - gven. U - ram! há - la le -

há - la le - gven! há - la há - la le - gven! há - la

125

125

125

129

129

129

gven! há - la le - gven, U - ram! há - la le -

129 há - la le - gven! há - la há - la le - gven! há - la

129

129

129

133

133

133

gven! há - la le - gven, U - ram! há - la le -

133 há - la le - gven! há - la há - la le - gven! há - la

133

133

133

Te Deum

*Téged Isten dicsérlek
és bálát adok mindenért.*

Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.

Hogy mindig jutott két garasom adni,
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.

Hogy értenem adatott másokat,
és nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.

Hogy a sírókkal sírni jól esett,
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.

Hogy megmutattál mindent, ami szép,
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.

Hogy boldoggá tett minden, ami szép,
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.

Hogy sohasem féltem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.

Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen szeretnem,
hála legyen.

Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.

Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek lenni,
hála legyen.

Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!

Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen! –
hála legyen, Uram!
hála legyen!

